

Underbilag**Ekstrakt-afskrift af betænkning angående vareforsyningsloven og prisloven, afgivet af den af handelsministeriet under 14. januar 1949 nedsatte kommission angående vareforsyningsloven og prisloven.**

Ved afgivelsen af kommissionens foreløbige betænkning af 24. februar d. å. angående prisloven forbeholdt kommissionen sig i forbindelse med redegørelsen angående vareforsyningsloven at afgive en yderligere indstilling vedrørende mulighederne for afvikling af prisloven. Som fremhævet i den foreløbige betænkning, er der en ret nøje forbindelse mellem vareforsyningsloven og prisloven. Forsåvidt undersøgelsen af grundlaget og mulighederne for en afvikling af vareforsyningsloven havde ført til udarbejdelse af forslag i så henseende, ville dette derfor kunne have rejst spørgsmål om tillige at foreslå ændringer i prisloven udover de i foråret foretagne. Efter den vurdering af mulighederne for en afvikling af vareforsyningsloven, som kommissionen er nået til, skønnes der — som ovenfor nævnt — ikke for tiden at være grundlag for at foreslå vareforsyningsloven afviklet, og der foreligger herefter heller ikke grundlag for fra kommissionens side at fremsætte yderligere forslag med henblik på prislovens afvikling.

Kommissionen finder alene anledning til i fortsættelse af den omtale af spørgsmålet om adgang til at foretage afskrivninger på maskiner og anlæg m. v., som indeholdes i den foreløbige betænkning, at knytte nogle få supplerende bemærkninger til det allerede anførte.

Indenfor kommissionen har det været den almindelige opfattelse, at det er en sund økonomisk betragtning, at normalt arbejdende virksomheder gennem afskrivninger søger at opretholde deres realkapital, således at de pågældende virksomheder kan bevare deres effektivitet og konkurrenceevne. Fra alle sider set — herunder også udfra beskæftigelses- og forbrugerhensyn — er det ønskeligt, at virksomhederne kan holde deres materiel og anlæg i en sådan stand, at de kan præstere så gode og prisbillige varer som muligt.

Afskrivningsspørgsmålets betydning er i forhold til prisloven væsentligt begrænset efter den i foråret foretagne ændring af loven, idet den meget betydelige varegruppe, der falder ind under prislovens § 8, ikke længere er inddraget under lovens priskalkulationsregler. Virksomhederne vil derfor indenfor dette område have adgang til at foretage alle ønskelige afskrivninger, så vidt konkurrenceforholdene tillader det. Med hensyn til de maksimalprisbestemte varer (prislovens § 13) er forholdet det, at maksimalprisfastsættelsen normalt vil være baseret på beregninger af en sådan generel karakter, at det i almindelighed næppe vil være udelukket at foretage de ønskelige afskrivninger. Spørgsmålet vil antagelig nu have sin største praktiske betydning for de større og mere prisbestemmende virksomheder, der omfattes af prislovens § 11.

Afskrivningsspørgsmålet kan stille sig særdeles forskelligt for de forskellige brancher og for de forskellige virksomheder indenfor samme branche, og almindelige regler, der i lige grad passer for alle brancher og virksomheder, kan derfor vanskeligt opstilles. Der er imidlertid udfra de foran anførte synspunkter indenfor kommissionen enighed om, at prismyndighederne i deres politik bør støtte den sunde driftsøkonomiske tanke, at normalt arbejdende virksomheder bør foretage de for opretholdelsen af deres realkapital nødvendige afskrivninger. Hvor der er tale om anskaffelse af nye kostbare maskiner og anlæg på et tidspunkt, hvor prisniveauet ligger højt, således at man må tage kommende prisfald i betragtning, findes det endvidere naturligt, at risikoen ved en ønskelig investering formindskes derigennem, at der tillades relativt store afskrivninger i de første år efter anskaffelsen — i stedet for ensartede afskrivninger over en årrække. Lignende synspunkter ligger bag den af skattemyndighederne åbnede adgang til ekstraordinære afskrivninger for dyrt anskaffet materiel. En direkte overførelse af skattesynspunkter på prisområdet lader sig